

Ahmed Said Aldemir

- Őirler -

Yayın Tarihi:

24.03.2018

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan Őirlerin tüm yayın hakları Şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Őirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, Şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kiŐinin isteği zerine Antoloji.Com tarafından, Şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıŐtır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve Şiir içerikleri ile ilgili anlaŐmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir Őekilde sorumlu ve taraf değildir.

Beklenen

Senin Şimdi sesin
Uzaktadır.
Kimbilir hangi aŐaŐ sulanır
Gözlerinle?
Özlüyorum biliyor musun?
Kimbilir hangi köşedesin Şimdi?
Veya saçlarında
Hangi yıldız uyuyor?

Deli gibiyim Şimdi.
Özlüyorum biliyor musun?
Gözlerini deli gibi özlüyor gözlerim.
Gözlerim seçemiyor sensizliği.
Köreliyorum.

Unutuyorum biliyor musun?
Kimbilir hangi gölge senin?
Veya hatırlayamıyorum
Kalbinin ritmini avuÇlarımda.

Susuyorum biliyor musun?
Öyle aniden susuyorum.
Gözümde parlıyorsun susuyorum.
Ellerimi tutuyorsun susuyorum.
Bilmiyorum artık hangi soruyu soruyorsun?

AlıŐıyorum biliyor musun?
Çoğu zaman ölerек belki.
Ama alıŐıyorum.
Tebessümlerini göremiyorum.
AlıŐıyorum.
Çoğu zaman ölerек.
Ah neler verilmezdi ki
Bi damlacık gülmen için bana.

Ayağa da kalkamıyorum biliyor musun?
Kimbilir hangi özlem vuruldu ayağıma?
Biliyor musun ölüyorum.
Dirilişim
Kimbilir beni
Kaç kere daha öldürecek?

Ahmed Said Aldemir

Bilinmeyen

Bilmiyoruz ama hayal edebiliyoruz yıllar sonrasını
Sımsıkı tutulmuş elleri ya da mesela kavranmış bilekleri.
Bilmiyorum ama hayal edebiliyorum
Sessiz olmayacak ölümüm
Ya da dirlimişsem senisiz olmamış uyanışım.
Veya hayal edebiliyorum bir gün bilerek hayal ettiğimi yahut yine hayal ediyorum o
vakit hayal etmek de birlikte olacak.
Sımsıkı sarılacak yürekler ve eller hep ellerimizin üstüne konacak. Biliyoruz ama hayal
edebiliyoruz.
Yıldızlar mesela bana değil bize dokunacak geceleyin. Belki biz bilmiyoruz ama hayal
ediyoruz öyle olacak.
Sonra sen susma mesela çünkü ben sıkılmam hiç.
Yine bir gün hayaller yaşadığımızı hayal ederiz belki. Belki yine bilmeyiz ama hayal
ederiz.

Belki iplik iplik hayaller
Dokuyoruz geleceğe
Bilmeden de olsa
Geleceğe geçmişen yağın
Yağmurlar bırakacağız
Bilinmez hiç
Bilinmez
Seviyoruz
Ama daha çok
Severiz belki

Ahmed Said Aldemir

Buhran

Sözüm ağır,
Noktam kısa.
Meçhullerde kaybolurum.
Beni bana hükümdar kılma şiirim
Kavrulurum.

Yürümeğe
Alışamam
Ne
fesimde
Kül olurum.
Beni bana koşturma,
Yüreğimde kahrolurum.
Nefes kurşun kadar bilinmezde.
Hangi parmağa sıkışır kaderim?
Beni sana vurdurma şiirim.
Kur
şun
larda
boğul
/ur
muş
um

Tenim kızıl
Yan
mış
/ım
belli.
Gök sulakmış belki?
Beni göğe
Bırakma şiirim.
Mavilikte
Kör
Olurum.

Elim
beyaz,
(mürekkepten?)
Kirlenirim
TOZ
olurum.
Beni bana şair eyleme
Kağıtlıkta yok olurum.
Yüzüm
ezik,
Elim
kirli.
Tenhalarda saklanırım.
Beni bana aratırsan,
Aydınlıkta kör olurum.

Kalem kısa,
noktam
buruk.
Cümlelerde durulurum.
Beni bana nokta kılma.
Baş
harfinde
tutulurum.

Ahmed Said Aldemir

öküntü

Ey üstüne çökülmüş deniz
Ve ey denizin göz yaşlarıyla boğulan kara
Kanayan yarama basılan tuz
Ve üstünde bir yara daha...

Sıkışmış omuzlarım kaldırımlarda
Ve batmış ayaklarım soluk taşlarda
Ve ölmüş kanım yaralarımda
Dileniyor kalbim boğuk telaşlarla

Bilinmez ki
Zaman belki de çok beyazlarda

Ahmed Said Aldemir

Devrim

Bir ağaç var uzakta hep aynı yönde savrulur.

Bir rüzgar,
Yakınlarda.

Hep aynı ağaca eser.

Bir yaprak,

Farklı yönde ki

Olur da eğilirse sararır.

Direnirse düşer.

/

Katil: (yeşil?) yapraklar.

Hakim: Rüzgar

Şahit (yalan): Ağaç

Ki dallar

Sadece ağlar.

Acısı:

Hep aynı yöne doğru...

Kökler,

Sus-kun

Yerdeki yapraklar(sarı?):

"DEVİRİM"

Ahmed Said Aldemir

Esintiler I

Piyanonun siyah beyaz kutularına basan bir piyanist gibi. Damarlarıma basıyorsun. çıkan ezgiler dağları yerinden oynatıp eteklerine rüzgarı , dansa kaldırır.

Ahmed Said Aldemir

Esintiler II

Damarlarımda taşınan sevgin.
Her bir damla kanımda mutluluğun kadar hafifleyen torbalar.
Önce damarlar sonra vücut.
Hafifleyer uçuran yüzünden akan gülücük.
Yanaklarındaki küçük tepecik
Süzülürüm yıldızlar etrafında.

Ahmed Said Aldemir

Esintiler III

Mavi üstüme geldikçe masallarım yağar gökyüzüne.
Toprak çektikçe içine göğüsüme batar uçlarında şiiir olan dikenler.
Gökyüzüm toprak olana dek devam eden döngü.

Ahmed Said Aldemir

Esintiler IV

Sularda değil
Işık dalgalarımnda boğuldum ben.
Çünkü gölde yansıyan ışık sensin.
Ne buzlarda
Ne toprakta kaymam ben.
Tenime yapışan
Nefes sensin.
Kayaçlar çok,
Deniz az,
Bir gemideyim ben.
Suları yükselten yağmur sensin.

Ahmed Said Aldemir

Ey çocuk

Baylar uyanın bizi büyük görevler bekliyor Ay ışığının altında.
Çocuk sıcak yatağına kapanırken.
Üzerine bina bina dertler sürüyen.
Tel tel ağlatan bu yalanlara...

Ey çocuk gel yetiş
bu duvarların
depremidir o gülüşlerin.

Yaşamağa el veren o adımların
Aşkları da öldüren bu sokaklarda...

Ey çocuk gel yetiş
o adımların
Çölleri bu sefalet bankalarının.

Geceleyin kanlar bedene doyunca.
Böyükler küçüklere susar sabahleyin.

Ey çocuk gel yetiş
O nefeslerin
Temiz bir çağrıdır o çığlıklara.

Vatan millet deyip sömürenlere

Ey çocuk gel yetiş
Bu sokaklarda
Temizle bizleri o fırtınadan.

Millet millet sökülen bu memleketin.

Ey çocuk gel yetiş
O gözyaşların
Elbet bir gün dokunur bu ateşlere.

Temizle ey çocuk bu yağmurları
Para makam bağırın şu sokakları
Aşkınla serpil şu boşluklara
Elbet diner o öfkelerin

Ey çocuk gel yetiş
"Çünkü Sokaklar banka dükkanlarıyla dolu..."

Ahmed Said Aldemir

Geleceğe Dönüş

` `` tüm kuşlar seni
sevmek gibi...
onlar bana ben
onlara kaçıyorum.````
tüm şehir beni
bana kilitlemiş
sen gel/e/mezsün.
ya ben yokum
ya da sen olma.
Veya ben hiç ol/a/madım.
Çünkü kimse buraya
ne bir mektup ne de bir
şiiir
bırakmış.
Bırakamasın
ben kalabalığı sev/e/mem
alıştım.```` fazlasıyla````

Tertemizdir şimdi o sokaklar
tabi ben yokum sen koş
ben de geliyorum (!)
tarifsiz bir hayat.
Ben ölmüşüm sen de yaşa
ve ben sen öldükten sonra
doğacağım.
GİBİ bir
devam ediyor kader.

Sanki sen geçmiştesin
ben
```` ölmüyorum````

Ahmed Said Aldemir

Geleceğe Mektup

Geleceğe Mektup

Bir günden kısa belki belli değil gelecek. Ama bazı şeyleri hissedebiliyorum bayım. Ve siz baylar; gelecekteki benler size sesleniyorum.

Geceler soluğuna ağır ağır dizilecek bayım. Çıkarma kurşunları özenle dizilip saplanmışsa eğer. Bir gün bayım şayet yine benim kadar benziyorsan bana. Ağlama... Ben çok ağladım şahidim sadece gözyaşlarım oldu. Ha bu arada kimseyi de ağlatma bayım. Ben ağlattım. Zira vicdanım mürekkebinde dahi hür olamadı.

Ağlarsan kör olmalısın bayım. Kör olmayacaksın ağlama. Düşen her damla bir yara izi bırakmayacaksa ruhunda, doğmayacaksın kaknüs misali küllerinden, her ölümün bir diriliş muştusu değilse. Ağlama bayım... Veya dirilme bayım, dirilişin ölümlere umut olmayacaksa.

Bayım sevgini gizleme. Çünkü en güzel biz severiz. Sevmek bayım eğer ki donmaksa, en soğuk biz donarız. Ya da ölmekse, en donuk da biz ölürüz. Sevmek bayım sevmek... Yanmaksa, en sıcak en diri de biz yanarız. Severiz bayım; Ağlamaksa en acısından olur hüznümüz. Gülmekse en neşelisinden olur tebessümümüz.

Bayım sadece sev doludizgin atlar gibi, akan ırmaklar gibi sev. Çünkü insanların batısında kanlı bir et parçası dans edermiş. Ve onu ancak sevgi ehlileştirirmiş. Sokaklarla, kaldırımlarla söyleş sevgini. Ağaca, buluta yağmura fısılda sevgini. Cömertçe dağıt sevgini tüm yaratılana. Sonra topla hepsini ve daha fazlasını "aşkla" çık yaratılanın katına.

İşte böyle baylar... Ben fark etmesem de yaşadıklarımı siz bensiz bakmayın hayata. Baylar bensiz sevmeyin. Ben sizensiz severken ve bensiz ağlamayın ben sizensiz ağlarken. Baylar bensiz affetmeyin beni. Ben sizensiz affederken kendimi. Beni görmezden gelmeyin baylar.

Baylar bir gün hayalet gibi seğirmesin gözleriniz. Veya bir duvardan kendinize haykırmayın. Ben haykırdım duyan olmadı çığlıklarımı... Sizin yerinize de acılar çektim; yalanlar da söyledim fütursuzca öfkelenim, yalnız kaldım hatta...

Baylar:

"Bir gün geleceğe uçan beyaz bir kâğıda kör olmasın gözleriniz..."

Ahmed Said Aldemir

Hasret

Özlem, bu mavi grinin altında parçalanmış
Kırık bir bulut. Kafamın her yükselişinde
Kalbimde büzüşen sert bıçaklar.
Öldürmez diyorlar özlem
Keşke öldürse
Ayaklarımın altında topaklanan hayallerimden dahi
Umudum var içinde sen olunca.
Tüm güzellikler üstünde çörekleşiyor.
Biliyor musun?
Bütün güzellikler dilime
Seni dölüyor.
Her deprem yeniden yaşatır beni.
Gözlerin bulut bulut
Karşımda olsan
Yüreğim tane tane
Yaşatır beni.
Tenimden gevşerim
Güzelliğinden.
Gözlerin yeniden yaşatır beni.

Ahmed Said Aldemir

İnkışaf

Yeryüzü Kar'a boğulduğu zaman

Yeryüzü uykuda
Toprak tenhada
Soğuk boğuk etrafta

Olmak vakti gelmiş
Mızrakların uçlarına yapışmış Kar
Eller donmuş
Ki
Oklar uçamaz rüzgardan
Nefretin dansını
İzleyen yüreğimin
Donmak vakti gelmiş

Donan nefes
Yere düşen tenhalardaki
Kanı keser
Çıkan zalimin duasını
Ezer ayaklarımdaki ses

Bahçıvanı öldü hazan bahçelerinin
Hazan bahçeleri boş
Tohumları çürük
Ağaçları yok
Meyveleri yok o bahçenin
Hiç olmadı
Kan ile beslenen kökler
Kazındı artık

Bize neşe gerek
Çünkü kökler
Gülücükler ile beslenir
Meyveleri
İçlerinden
Sevgi dökülür

Ahmed Said Aldemir

Kaçış

Şiirim beni al
götür.
Bir yürek ötelerde...
Dünü görmez yarın
meçhul.
Aklım
biçare
Aklım meçhul.
Yürek sen/de
Ah kalbim
biçare
Zaman me'yus
Yürek durmaz.
Saat bizlere
ömür.
Tenim
Gariban.
Ölüm ölmez.
Zaman öldü.
Vakit
nerede
bulunur?
Şiirim beni al
götür.

II
Elim yalnız
boşluk
uzun.
titriyorum
(sıcak)
Kalbim kanıyor
omuzlarımdan
Bıçak ustasından keskin.

"Seni düşünmek bir dünya
öykü. Her bir satırından
/Özlemek/ sızıyor"

Ahmed Said Aldemir

K-u-d-ü-s

Korku beslenmiş Kudüs'ün gözbebeklerinden.
Kudüs'ün gözyaşlarıyla boğulmak vakti gelmiş.
Karanlık kapanık Aksa'nın çocuklarından
Kasvetlice yağmurların yağmak vakti gelmiş.

Unutma ki bir fetih açıldı ezanlardan
Unutulmuş kalpleri fethetmek vakti gelmiş
Uşanmaz ki zalim mızrağı kanlar almaktan
Uğurlarla şehitleri anmak vakti gelmiş.

Deryalar içine kapanık gözyaşlarından
Dikine zulmün , dimdik yürümek vakti gelmiş.
Dalgalar hep hırçın , denizin isyanından
Dinmeden öfkeler arşa çıkmak vakti gelmiş.

Üzülme ki şehitler doğar kan göllerinden
Üzülme ki tenhalardan çıkmak vakti gelmiş.
Üzülme ki Kudüs , bin doğar bir gömülenden.
Üzülme ki önüne sur olmak vakti gelmiş.

Sefaletle boğulmuş ağlayan annelerden
Sessizce içimden ağlamak vakti gelmiş.
Susmayan ağzın öfkeyle verdiği sözlerden.
Sözlerimi artık şimdi tutmak vakti gelmiş.

Ahmed Said Aldemir

Özlem

(Kalemim aciz bugün.
Uçları mı ezilmiş?
Sevgim susmuş bugün.
Sanma ki kesilmiş.)

Seni düşünmeyi bir rüya gibi seviyorum.
Sen koşarken ben arkanda süzülen ipleri görüyorum.
Birine tutunup düşlerde uçuyorum.
Ardından yere inip sonsuza koşuyorum.

Hayatımdan sensiz günleri sessiz çıkarmak istiyorum.
Çoğunu unutup çıkarsam da unuttuğumu biliyorum.
Unuttuklarımın hep varlığını biliyorum.
Yarın güzel olacak ama bugünü de seviyorum.
Yarın sen varsın bugün de yarını biliyorum.

Ben bazen görünmeden sevmek görünmeden seilmek istiyorum.
Ben hep sende yaşamakla iyi hissediyorum.
Kelimelerimi bazen dağların ardında seviyorum.
Saniyeler yüreğimde vuruyor seni çok özlüyorum.

Bazen sanki hayalsin hissediyorum.
Hayalsen de söylüyorum.
Seni çok seviyorum.
Seni ben en çok kalbinle seviyorum.
Şunu bil ki seni saatlerce saniyelerde seviyorum.
Ben seni benimle beni seninle biliyorum.
Her an seni kalbime attığın noktalarla duyuyorum.
Seninle hep içimde içten uyuyorum.

Ahmed Said Aldemir

Pastoral

Bir ağaç var uzakta hep aynı yönde savrulur.

Bir rüzgar,
Yakınlarda.

Hep aynı ağaca eser.

Bir yaprak,

Farklı yönde ki

Olur da eğilirse sararır.

Direnirse düşer.

/

Katil: (yeşil?) yapraklar.

Hakim: Rüzgar

Şahit (yalan): Ağaç

Ki dallar

Sadece ağlar.

Acısı:

Hep aynı yöne doğru...

Kökler,

Sus-kun

Yerdeki yapraklar(sarı?):

"DEVİRİM"

Ahmed Said Aldemir

Pencereler ve Gözler

Eriyen karlar damarlarma basılır.
Kalın paslı zmbalardır o vakit karlar, rüzgarlar.

Aaahhh
Karşımda harap gller dikilmiş. Gözlerime kurşunlar çekilsin de görmeyeyim.
Yahu yüreğime iğneli yorganlar çekilsin. Hissetmeyeyim.

Aaahhh
Önüme hli harap bir gönül serilmiş.
Kusura bakma sevgili glemiyorum.
Alnımı camlara dayayıp izlesem dışarıyı.
Ne çıkar!
Benim peceremden yağıyor kanları mutluluklarımın.

Yağan karlarda izleyemiyorum seni.
Aaahhh
Kusura bakma sevgili
Düşen , eriyen karlar biliyor artık bizi.
Seni seviyorum
Ama ağlayarak daha çok
Kusura bakma sevgili içime ağlıyorum artık yeniden.

Yere serilenler sadece
Karlar ve rzgralar olsa keşke
Biliyorum sevgili
Gzyaşların yağmur olmuş
Parmaklarına

Kusura bakma sevgili
İçimden bir tepede
Ya da bi ormanda
O kadar yalnızım ki...
Nerdeyim bilmiyorum
Ama lyorum.
Kusura bakma sevgili
Sen de uyandıramazsın beni.
Yahut sen de
ldremezsın
Kusura bakma sevgili
lmşm gözyaşlarında...

Ahmed Said Aldemir

Rüyada Sen Gormek

Güneş çok sıcak
Günün ilk gölgeleri
Tenime kazınıyor
Ağaçlar yardımına koşuyor yapraklarıyla
Yapraklar gözüne girmiş
Bir yaprağım ben
Gözlerinden
Fikir denizlerine açılıyorum
Denizler altında gemi süren bir kaptan oluyorum bazen
Ya da ölü yaprakları yeniden yapıştırıyorum dallara

Bazen sonsuz tohumlar ektik toprağına
Denizine sevgine gülüşüne
Girdim gözlerine
İstemiyorum
Çıkmak.
En büyük dağında
Duracak ebedi bayrak.

Ahmed Said Aldemir

Saklı Rüya

Bencilim, saklıyorum bir rüya gibi avuçlarımda.
Susuyorum, ölüyorum
Dirilişim cesedimden değil...
Kapıyorum, gizleniyorum,
Özlemimle , hüznümle birlikte.
Veya
Gizleniyorum tebbessümce.
Yürüyorum, saplanmıyor topuklarım.
Kararıyorum, temizlenemiyorum.
Yokluğunda sevgilim
Ve gülüyorum,
Sevgisizce, saklanarak.
Gözlerim,
Saklıyorum, kirpiklerimde
Durulana kadar
Ağlıyorum.
Bağırıyorum sessizce,
Yavaştan.
Hiç duyan olmuyor.
Ağaçlar?
-Hareketli...
Yapraklar?
-Susmuyor...
Ki rüzgar?
-Aldırmadı...
Sen hissettin,
Can yerinden titredin.

II

Ne ağaçlar durulsun, ne de bir yaprak
Konuşmasın, veya söylenenler
Rüzgarlara kulak olsun diye değildi ya zaten.
En dip yerimden sanaydi çığlıklarım.

Ki

Yankıları,
Güllerle süslenmiş...
Ardından sıkışmış küçük kirli
Mektuplar;
/Sana
İmza;
/...

III

Ne kadar da benziyorum ben sana.
Çığlıklarımın ellerinde
Göz rengim,
Bir avuç.
Yüzünde , sen...
/Yansıyorsun bulut bulut.
Hatırlarlar
Ya da unutmazlar sevgimizi
Kulaklarında.
Her parçası ayrı ayrı dağıtılmış
Zamana.

Hatırlarlar,
Kalbimi söküp okuduklarında,
Unutmazlar veya,
Baş harfini şiirim,
Duyunca durulduğunu görünce,
Kalbim...
Unutamazlar!
Şiirim kalbime
Kazınmış.

Ahmed Said Aldemir

Sevda Kenti

Seni düşünmek bir sevda öyküsü
Bitiminde bir gök
Masmavi san ki
Altında çocuklar
Gülümser belki

Sevgimden boşalan
Karlı tepeler
Elimde kalbim seni
Heceler

Senin hecelerini
Dünyamı sarmış
Seni hecelelemek
Bir rüya sanki

Gözlerini seyreden
Her şeyi izlemek
Benim için adanmış
Bir ömür sanki

Seni düşlemek
Bir sevgi ülkesi
İçinde çocuklar
Ve
Ellerinde kalbim
Her bir atışta
Seni anıyor sanki

Ahmed Said Aldemir

Sevmek'in Nedir'i

Sevmek
Sevmekse eğer?
Kurşun yemekse ya da?
Yut
-maktadır
Eğer nefessiz kalmaksa
Eğer
-kiler Nehri'nde
Dimdik durmaksa
Tit-re-mek
Ayağı elleriyle çıkmaksa?
Tutmaktadır
Sökmekse eğer
Kalbimi...
Ölürse?
Öl-dür-mez yaşları
Yüzünden süzdürmek
Değilse sevmek.
Hissetmek burdaysa ya da
Gönlümde bir göktedir şimdi.
Duyarsa mı eğer?
Gü
Neşler
Ölmekte
Bulutlarda
Yağmursan
Eğer.
Özlem en yakında demek?
Dönmekte
Veya bir ateş
Sıcaksa eğer kalbime
Yak/laş
Makta
Kalbim sevmeklerde ölürse mi?
Ö-le-mez
Sevmek , ölmek
Değilse eğer.

Ahmed Said Aldemir

Sezgi

...Ve ellerin
İçleri yağmur dolu.
Görüyorum.
Gözlerin bulut bulut
Yüreğinde yalınayak gezinen
Bir fırtına var?
Seziyorum...
Nefesin parça parça gelmiyor artık.

Biraz koş
Yahut saklanmasın
Gözlerin
Bulutlarla.
Ya da avucuna
Göz yağmuru
Düşmesin.
Belki kalbini dinle
Biraz rahatlasın
Yüreğin/miz

Ahmed Said Aldemir

Söylesene I

Cânım tenin hastadır.

(Boynundan bulut bulut acılar
Kırmızının üstü bir renkte dizilir
Gögüme doğru.)

Lalelerle süslesinler saçını
Anılarımızı taksınlar kanadına
Rüzgarlar şifa olsun tenine

(Gözlerinin her bakışında çörekleşen sevgiler
Kalbimizin üstünde bir ritimde
Sevda tepesinin üstünde bir yerde serilir.)

Artık kalbim hastadır.

(Senin her hüznünden
Yüreğime seriler gözler , gözyaşlarından üstün bir acıyla
AĞLAMASIN
Ölüyorum.)

Ahmed Said Aldemir

Söylesene II

Söylesene şiirim
Şairin özlemez mi seni?
Şöylesene şiirim
Özlenmez mi bir mısra okunurken bile?

Bu kulağım hep ağlama işitti
Konuş ki kulak kuyuları su dolsun
Bu gözler hep tenhaları gördü
Gözlerinle bak gözlerime
Göz kapakları kapanmaya razı olmaz o vakit.

Söylesene şiirim
Kulağımda hangi şiiri hissederim sen bir ezgi fısıladıkça?
Söylesene
Gözüme toprak atılsa acır mı sen bir kere bakınca?

Senin kalbinin üzerinde
Kuşlar süzülür.
Kalbin , çevresinde çocukların koştuğu
Çiçeklerin yeşerdiği bir mâbettir.

Söylesene şiirim
Söyle ki
Kuşlar daha şevkle süzölsün
Çocuklar daha genç koşsun
Çiçekler daha diri yeşersin
Mâbedinin dibinde.

Bir şiir ne zaman ölü?
Sözlerini asarlarsa eğer
Arkalarından ağlayacak bir duygu bırakırlar mı okuyanda?
Yahut söylesene
Sözleri yakılsa bile
Duyguları yanar mı şiirim?

Ahmed Said Aldemir

Söylesene III

Parça parça yaşam akar
Gözlerinden sözlerime.
Gözlerin ağlarsa
Sözümde kalır mı yaşam şiirim?

Söyle şiirim
Attığın her adımda
Kalbinin her atışında
Söyle
Bir şiir ağlarsa
Gülebilir mi şair?

Şiirim bu şehirde seni sevmeden bastığım hiçbir toprak hiçbir kaldırım kalmadı.
Bu şehri seviyorum.
Bastığım yerlere sevgi ekti topuklarım.
Artık her ağaç dibine her bir gölgeye senin gölgenle seriliyorum.

Söylesene şiirim
Seni sevmeden geçtiğim yollar.
Bana تنها değil midir?
Söylesene şiirim
Söyle ki duyayım.
Söyle ki yeniden duyayım. Yeni çınarlar dikilsin. Kulaklarımdan vücuduma inen dalları
ile seveyim seni.
Bir ezgi olsun söyle "Seni seviyorum"

Ahmed Said Aldemir

Tenhalarda Yaşamak I

Nerden bilebilirsin sen?
İçe doğru akan gözlerini onun?
Parçalanmak?
Ne kadar da hafifmiş anlıyor musun?
Nasıl anlayabilirsin ki
Ölümü tadamadan?
Ki celladın
Her bir harfine canını vereceğin
Bir martı oluyorsa şayet.
Ya da ömrünün ismine senin adını
Kazımışsa
Sen nerden bilebilirsin küçük sözleri tutamayan
Ama büyükler için oyalanan?
Özür dilemek?
Ne kadar da koparıcı bir cümle
Şayet noktası bile meçhul.
Yalnız kalmak mı?
Sen nerden bilebilirsin ki
Ben sebin yanındayken?
Bilmiyorsundur ama
Konuşayım.
Ben bir parça var olunca seni bir bulut daha soluk
Görüyorum.
Neden?
Bunu nerden bilebilirim ki?
Sözler mi?
Ağlamak hani
Bilirsin belki bunu
Şayet hatırlarsan bu sözünü
Ki hatırlarsan ağladıktan sonra olur bu
Benden özür dileme
Seni affedemem kalbimde.
Bilmiyorsun değil mi
Sadece hissediyorsun
Hatta anlama
Anlamını da sorma
Affetmem
Ne anlarsan o!
Öldürüyorsun ama eline kan gelmiyor değil mi?
Hah işte sen mutlu ol diye
Kanımı kuruttum...

Ahmed Said Aldemir

Tenhalarda Yaşamak II

Ne kadar bilebilirsin ki
Veya nasıl bilebilirsin?
Biliyorum deseydin inanır mıydım?
Şayet sözlerini bile tutamayan biri
Sadece seni görüyorum
Nasıl
Neden karardın sen
Ya da ben mi kör oldum.
Hecelerini kendin söktün
Şiirim,
Ne şairin , ne kağıdın ne de kalemin suçu var.
Kendi ölçünü kendin söktün
Hecelerini artık toplayamıyorum bile
Hangi okyanusta boğdun?
"ben de seni seviyorum"
Söylesene şiirim
Nerde boğdun bu cümleyi
Hangi deniz hangi akarsu?
Gidip boğulayım aynı suda onunla...
Noktamızı kim çaldı
Sen mi sakladın?
Ya da yerine soru işareti koyan kim?
Anlamıyorsun...
Nasıl anlayabilesin ki?
Ben sen olurken sen beni kaybettin,
Ben de kendimi...
Şiirimizi boğdular şayet sana emanetti.
Söz kapanırken sıcak noktalara
Soru işareti olmasın yine de aklında
Sen beni acıttığını anlama
Ben de senin için değil noktalar
İçin söyleyeyim bu sefer soru işaretini sevmeyiz.
"Seni Seviyorum."
Bu noktalar için
Bu da sana
Fazla da anlama.

"SENİ ÇOK SEVİYORUM ŞİİRİM."

(nokta)

.

Ahmed Said Aldemir

Uzaktan Sevmek

Öyle de uzaktan seveceksin işte...
Anlayan da olmayacak.
Olmasın zaten.
Şahitlerin de olur belki.
Olur zaten sevdiğine dair.

Kimseye de öğretmeyeceksin.
Kimse de ezberlemeyecek sevgini
Veya unutturacaksın
Ama unutmayacaksın.
Unutamazsın zaten geçip gitse de

Mutlu edenler de olmayacak
Kalbin de yalnız atacak belki.
Ne önemi var
Kime attığını bilirsен eğer?

Ağlamayacaksın hem
İstemesen de öğreneceksin
Kendini avutmayı.
Gözlerini boğacaksın mesela
Ağlamaya yer bulamayacak
Gözlerin.
Belki kandırırsın kederini o zaman.

Hissedeceksin
Ya da öyle davranacaksın
Öyle de uzaktan hissedecek sevgini.
Hissederse de anlar zaten.
En güzel şarkının orda
Kalbinde yaşadığını.

Ahmed Said Aldemir

Yağmur

Tenime ağır ama sert batan yağmur damlaları.
Tenimden düşen yağmur temizler insan kokan sokakları.
İs kokan sokakları dahi
Temizliyor yağmur.
Kapkara fikirlerimiz ıslanıp eriyor.
Yere saplanan yağmur ile ferahlıyor ruhum.

Beklerim yağmurun sırlıslık kokusunu. Islanmak için yanar içim.

Kafama sıkılan altı adet kurşun.
Herbiri sırlıslık. Islanarak yanmış. Tenimin küllerinde.
Kaybolur kederin sonsuzluğu beyaz fikirlerimin zifir kokan terlerinde.

Çırpınırım ama düşerken elime gelir bir avuç kaderim. Baktım yok olmuş ıslak ateşte kederim.

Vücudumda açtıkları içleri nefret dolu oyuklar.
Soğuttu yağmur hissetmedim hiç.
Hayatın bana ettiği yüksek sesli çığrışmalar. Kulağımı yaktın yağmur. Duymadım hiç.

Sırlıslıkım artık yağmurum ben.
Sırlıslık olsam da yanarım küllerim boldur.
Ben yağmur-u ateşim.

Ahmed Said Aldemir

Yağmurlar ve Bulutlar

Depremiyle parçalanmak
Kasvetiyle sarsılmak
Heyeceni ile büzülmek yağmurun
/Ancak ezen bir yük tepemde/
Ve sığınmak ardıça çaresiz
Koruyan dalları istemek
Yorgunluğun oklarından koruyan
/Ancak yağmurdan değil. /
Bir kasırga sonra
Ve kaçmak
Belki heyecan belki coşku
Ya da korku
Ve düşmek yagmura ıslanmak doya doya
Bazen vurulmak.
Ama ıslanmak.

Ahmed Said Aldemir

Yakarış I

Dillerinizin kemiğini mi arıyorum?
Kemiğinizde dil olmasın aradıklarım.
Taşları alıp dilinize mi koyuyorum?
Damarlarınıza kan olmasın koyduklarım.

Ahmed Said Aldemir

Yakariş II

(Neden kaçamayız çift dudaklar arasında?
Nedendir ki vücutlar hapsedmiş damarları?
Neden sahte güneşler gizlenir tenhalarda?
Nedendir ki güneş renkli yaprak , ağaçlarda?)

Ben zaten kendi tenhalarımla kaybolmuşum.
Tenhalarla gölge yapanlar hep olacaktır.
Güneşlerimi aramaya artık doymuşum.
Güneşim bir gün gölgecilere doğacaktır.

Ahmed Said Aldemir

Zaman

Saniyelerin dakikalara vurduğu kırbaç
Sırtımda duvar ve önümde ağaç
Etraf gök mavisi
Önümde güneş
Ve çevresinde çörekleşen bulutlar
Göğü ve yeri sarsar
Gülücükler aydınlatır geleceği
Gerçek gülüşü hatırlayanın çehresinden.
Bir depremdir o gülüşler
Sadece beni titreten
Zamanın elinde tuttuğu beyaz kağıda süt ile yazılan kaderin. Kızıl parlayan sayfası
Hayatımın en güzel sayfası
Sensin

Ahmed Said Aldemir

Zaman II

Masada aç gözler var.
Kitap , yapışkan masa
Saat me'yus* duvarda
Bitmeyen bir zaman var.

Elimde bir kalem var
Anlamsız bir kağıtta
Çizgilerle koşuşta
Bitmeyen bir hayal var.

Ahmed Said Aldemir